

19) organizowaniu, zgodnie z zawartymi umowami, zbytu produktów rolnych, ogrodniczych, sadowniczych i hodowlanych, w stanie surowym lub przetworzonym, pochodzących z gospodarstw swych członków lub gospodarstw rolników indywidualnych, bez względu na to, na czyje zlecenie działalność ta jest organizowana.

2. Zwolnienie od podatku scalonego stosuje się pod warunkiem odrębnego ewidencjonowania w rachunkowości obrotów zwolnionych od opodatkowania i podlegających opodatkowaniu. Jeżeli odrębna ewidencja nie jest prowadzona, całość obrotów osiągniętych z określonej działalności podlega opodatkowaniu z zastosowaniem właściwej dla tej działalności stawki ustalonej w § 3.

§ 5. Działalność gospodarczą nie wymienioną w § 4, a wykonywaną zgodnie ze statutem, zwalnia się od podatku scalonego na okres jednego roku począwszy od pierwszego dnia miesiąca, w którym po raz pierwszy został osiągnięty obrót podlegający opodatkowaniu podatkiem scalonym.

§ 6. Stawki podatku scalonego, określone w § 3 ust. 1 i 2 pkt 1, mają charakter cenotwórczy. Przy kalkulacji cen produktów bądź usług przyjmuje się taką część po-

datku scalonego, która odpowiada stawce podatku obrotowego określonej w przepisach o podatku obrotowym.

§ 7. 1. Jednostki opłacające podatek scalony obliczają podatek i przekazują go na rachunek właściwego urzędu skarbowego za okresy kwartalne i roczne.

2. Wpłaty kwartalne powinny być dokonywane w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału. Ostateczne obliczenie podatku scalonego za rok podatkowy następuje na podstawie zatwierdzonego sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień 31 grudnia w terminie dwóch tygodni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca roku następnego po upływie roku, którego rozliczenie dotyczy.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 listopada 1982 r. w sprawie opodatkowania podatkiem scalonym niektórych jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 36, poz. 236).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 maja 1985 r. (poz. 119)

WYKAZ SUROWCÓW MIEJSCOWEGO POCHODZENIA

1. Piasek, z wyjątkiem użytego do wyrobu szkła	14. Łyko
2. Żwir	15. Kasztany i żołądź
3. Kamienie (wapień, margle, gips, kreda, łupki, tufy itp.)	16. Korzenie, kora, liście, igliwie oraz gałęzie drzew i krzewów
4. Ziemia okrzemkowa	17. Trawa i mech
5. Gлина i glinki	18. Trawa morska
6. Materiały rozbiórkowe budowlane oraz żużle	19. Żyvice
7. Muszle	20. Szyszki
8. Torf	21. Słoma
9. Węgiel brunatny	22. Kreda jeziorna
10. Rogożyna (pałka wodna)	23. Wapno nawozowe poprodukcyjne i odpadowe (poflotacyjne, pocelulozowe, defekacyjne)
11. Glony morskie	24. Sorgo.
12. Sitowie	
13. Rośliny dziko rosnące, z wyjątkiem ziół leczniczych	

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 czerwca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz

art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia

9 kwietnia 1982 r. w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych (Dz. U. Nr 12, poz. 96) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Roczne stawki ryczałtu wynoszą:

1) od przychodów proboszczów:

w parafiach o liczbie mieszkańców		złotych
powyżej	do	
	1 000	1 920
1 000	2 000	3 840
2 000	3 000	6 240
3 000	4 000	8 640
4 000	5 000	10 200
5 000	6 000	12 000
6 000	7 000	12 960
7 000	8 000	14 640
8 000	9 000	15 480
9 000	10 000	16 440
10 000	12 000	18 000
12 000	14 000	19 920
14 000	16 000	20 640
16 000	18 000	22 440
18 000	20 000	24 240
20 000	30 000	25 440
a ponadto od każdego tysiąca mieszkańców ponad 20.000		960
30 000		35 040

2) od przychodów wikariuszy:

w parafiach o liczbie mieszkańców		jeżeli siedziba parafii znajduje się		
powyżej	do	na terenie gminy lub miasta o liczbie mieszkańców do 5 000 zł	w mieście o liczbie mieszkańców	
			powyżej 5 000 do 50 000 zł	powyżej 50 000 zł
	3 000	1 560	2 400	2 400
3 000	5 000	2 400	4 680	5 520
5 000	8 000	2 640	5 160	6 000
8 000	10 000	4 320	6 840	7 800
10 000		4 440	7 200	8 160

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Osoby duchowne opłacają ryczałt bez wezwania w równych ratach kwartalnych w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po upływie kwartału, a za czwarty kwartał — do dnia 28 grudnia roku podatkowego.”

3) w § 6 w ust. 2 wyrazy: „ratę ryczałtu” zastępuje się wyrazem „ryczałt”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 czerwca 1985 r.

w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądów pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1, 2 i 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19, poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85, i Nr 23, poz. 100) i art. 691 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W sądach wojewódzkich tworzy się sądy pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziały pracy i ubezpieczeń społecznych) oraz ustala obszary ich właściwości miejscowej:

a) w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie — cztery wydziały:

- Wydział Pracy (Sąd Pracy) — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku i Siedlcach oraz województwo ciechanowskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- Wydział Pracy (Sąd Pracy) — do spraw z zakresu prawa pracy, obejmujący województwo stołeczne warszawskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- Wydział Ubezpieczeń Społecznych (Sąd Ubezpieczeń Społecznych) — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Ostrołęce, Płocku i Siedlcach oraz województwo ciechanowskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie,
- Wydział Ubezpieczeń Społecznych (Sąd Ubezpieczeń Społecznych) — do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, obejmujący województwo stołeczne warszawskie z obszaru właściwości Sądu Wojewódzkiego w Warszawie;